

خوشبختانه تا این لحظه از مخاطبان باز خوردهای مثبتی در این رابطه داشته‌ام که به همین تناقض اشاره می‌کردند و من دقیقاً همین را می‌خواستیم که تماشاگر در ذهنش در مورد این کاراکتر داوری و قضاوت کند و در تصمیم‌گیری نسبت به کاراکتر لورا به چالش کشیده شود و فکر می‌کنم در این زمینه موفق عمل کرده‌ام. در نقش‌های دیگرم به نوعی مسن در یک جاده یک طرفه پیش می‌رفتم اما در لورا، ناگهان به میدانی می‌رسیدم که چند شخصیت داشت. لورا مثل یک منشور چند وجهی بود و چند وجهی بودن این شخصیت برایم بسیار جالب بود.

ایمان زارع:

اجرای آثار خوب سطح توقع مخاطب را بالا می‌برد

از بزرگترین چالشی که در مورد این نقش و این سبک اجرایی داشتید برای ما بگویید.

نقش و شخصیت کش به نوعی یک شخصیت مظلوم است که در طول اثر به موجودی باغی که جنون قدرت او را در بر گرفته تبدیل می‌شود. به همین علت نشان دادن سیر تکاملی این شخصیت از آن نحیف بودن به چنین شخصیتی که بدون هیچ دلیلی آدم می‌کشد ظرف یک ساعت و ۲۰ دقیقه کمی سخت بود. از لحاظ بدنی از آنجایی که بیشتر طول اجرا روی صحنه حضور داشتم و باید در یک صدم ثانیه در تاریکی خودم را از نقطه‌ای در جلوی صحنه به نقطه در انتهای صحنه یا هر نقطه دیگری می‌رساندم و این هماهنگی در آن تاریکی با حجم وسایلی که روی صحنه در حرکت بودند چالش برانگیز بود و یک مقدار هم باید از نظر جسمی و بدنی به شخصیت نزدیک می‌شدم به همین علت مجبور بودم تا کمی وزن کم کنم تا بتوانم تحرک بیشتری داشته باشم و سریع به میزانشنی که کارگردان داده است برسم.

بر اساس شیوه اجرایی در ابتدا چند پارگی در صحنه و روایت وجود دارد و سپس این تکه‌ها به صورت پازل وار در کنار هم چیده می‌شوند و نمای کلی داستان و اثر دیده می‌شود. بازیگر در این شیوه اجرایی برای تداوم حس خود با چه چالشی روبروست؟

در نمایش «اسب قاتلین» ما در تخیلات ذهن شخصیت کش هستیم در طول تمرینات وقتی متن را می‌خواندیم و به همراه کارگردان تحلیل می‌کردیم در می‌یافتیم که کدام صحنه در امتداد کدام صحنه است. البته این بسیار سخت است که بخواهیم بفهمیم کدام صحنه را کورد کدام صحنه را دارد و برای این مسئله ما نیاز به یک تمرکز بسیار بالا داریم مخصوصاً در داستان‌ها و نمایش‌های اکسپرسیونیستی اینگونه است که باید به نکات ریز و خط و ربط‌هایی که نویسنده در نمایشنامه گنجانده دقت کرد. از طرفی کارگردان در این زمینه می‌تواند خیلی به کمک بازیگر بیاید. خدا را شکر آقای هاشم‌زاده آنقدر ذهن خلاق و پویایی دارند که در این زمینه چندان درگیر مشکل نبودیم و تنها چالش این بود که به عنوان بازیگر بتوانیم آن را کورد‌ها را به صحنه‌های دیگری که به آنها ربط داشت منتقل و مرتبط کنیم.

مخاطب تهران را چگونه دیدید؟

مخاطبان هنر به خصوص هنر تئاتر مخاطبانی فرهیخته هستند و چندان تفاوتی میان مخاطبان تئاتر در تهران و جاهای دیگر نیست جز اینکه مخاطبان تئاتر تهران حرفه‌ای‌تر هستند. طبیعتاً چون بیشتر تئاتر می‌بینند و تئاتر برای آنها صرفاً جنبه تفریحی ندارد و اگر بازیگری را ببینند یا سبک کاری کارگردانی مورد توجه‌شان قرار بگیرد پیگیر هستند که آثار دیگر آنها را نیز ببینند و مخاطب ویژه او می‌شوند و اینکه در تهران آثار خوبی رو صحنه می‌رود مسلمان‌روی مخاطب تأثیر می‌گذارد و باعث می‌شود توقع مخاطب از سطح کار بالا برود.

سخن پایانی

مدتی است که هنر آن تب و تاب گذشته را ندارد و اگر بشود که مانند قبل مخاطبان بیشتر بیایند و کارهای تئاتری را ببینند برای هنرمندان تئاتر بسیار مهم و تأثیرگذار است. چرا که هنرمند تئاتر امرار معاشش از طریق هنرش است و فکر می‌کنم باید از هنر حمایت کنیم چرا که هنر هیچگاه در آمد چندانی نداشته است. ما به عنوان تیم «اسب قاتلین» بسیار خوشحال می‌شویم که تشریف بیاورند و کار ما را ببینند و نکته‌های‌شان را با ما در میان بگذارند.

با نبود آموزش‌های درست، عده زیادی می‌آیند، آموزش می‌بینند ولی یا سر خوردگی تئاتر را راه می‌کنند چرا که تعهدی در نهایت نسبت به این هنر آموزان وجود ندارد. ما ترجیح دادیم در حین که این هنرمندان جوان را آموزش می‌دهیم در کار نیز از آنها استفاده کنیم. البته ما هیچ هزینه‌ای بابت آموزش از آنها دریافت نکردیم. متأسفانه ما در دوره پر تلاطمی که کشور از سر می‌گذراند با واکنش‌های تند و نامناسبی روبرو شدیم اما اعتقاد داشتیم که باید حرفمان را با نمایش‌مان بزنیم و کارمان را تعطیل نکردیم و در خشش «اسب قاتلین» در جشنواره‌های مختلف نشان از تمرینات سخت و زیادی است که برای اجرای این اثر انجام دادیم. من و آقای هاشم‌زاده تا پای جان این کار ایستاده‌ایم و سختی‌های زیادی را تحمل کردیم. مخصوصاً برای شرکت در جشنواره تونس که از ما خواستند گروه فرم را حذف کنیم و ما مجبور شدیم کار را به نوعی بگوییم و از نو بسازیم اما دبیر جشنواره تونس پس از دیدن کار ما واکنش‌های مثبتی که در جلسات نقد و بررسی نسبت به «اسب قاتلین» بود از ما برای اجرای عموم در تونس دعوت کردند منتها کمی هزینه‌های رفت و برگشت سنگین است و باید ریزنی‌هایی انجام شود و خود وزارتخانه وارد عمل شود تا ببینیم رفتنمان به تونس به چه شکل خواهد بود. ما دعوتنامه رسمی از کشور تونس برای اجرای عموم داریم و همینطور دعوتنامه رسمی از کشور عراق برای جشنواره بغداد که در مهر ماه برگزار می‌شود هم دریافت کرده‌ایم.

در مورد چالشی که نقش لورا برایتان داشت بگویید.

نقش لورا از تمام نقش‌هایی که تاکنون بازی کرده‌ام متفاوت‌تر بود حالانکه تنها کارهای آقای هاشم‌زاده بلکه تمام آثار نمایشی که تا این لحظه کار کرده‌ام. این نقش برای من از لحاظ تکنیکی چون مدام در حال تغییر شخصیت بودم پیشرفت زیادی به همراه داشت و یک دفعه احساس کردم که ۱۰۰ پله مرا از لحاظ تکنیکی بالاتر برد. من باید یک فرد را با دو شخصیت متفاوت بازی می‌کردم به همین دلیل نقشم را پارت بندی کردم. پارت اول مربوط به لورایی بود که مدام از طرف ارباب، زن ارباب، همینطور شوهرش تحقیر می‌شد و من باید مظلوم‌نمایی و معصومیت این زن را برسانم و پارت دوم در واقع شخصیتی بین این دو نیمه بود و هیچکس نمی‌توانست بگوید که این زن کاملاً خوب یا کاملاً بد است. تلاش کردم به این شکل در این نقش نوعی تناقض ایجاد کنم و

بزرگ آثار آنها را ببینند و با این حرکت می‌توان این رویاها را بزرگتر کرد و یک رقابت سازنده میان گروه‌ها شکل خواهد گرفت که به تولید آثار هنری بهتر و قوی‌تر ختم خواهد شد. در حال حاضر این مسئله محدود به نمایش‌هایی است که می‌توانند به جشنواره فجر راه پیدا کنند. من همین‌جا آقای سالاری، جناب دکتر نظری محترم همینطور تمام مسئولین مربوطه خواهش می‌کنم که یک ماه از سال را به عنوان همایش اجرای عمومی تئاتر استان‌ها تعیین کنند و عمیقاً فکر می‌کنم این مسئله باعث دلگرمی و تلاش بیشتر خواهد شد. روزی من رویای این را داشتم که در تهران اجرای عموم بروم و امروز آن رویا زندگی می‌کنم و امیدوارم که بسیاری از دوستان تئاتری‌ام که دلشان می‌خواهد در تهران اجرای عموم بروند به روپشان دست پیدا کنند. شاید این‌ها رویاهای بسیار بزرگی نباشند ولی همین رویاهای کوچک و قشنگ انسان را سر پا نگه می‌دارد.

مریم شکری:

تا پای جان پای این کار ایستاده‌ایم

ساله‌است که با آقای هاشم‌زاده در تئاتر همکاری می‌کنید. کمی از مسیری که در این همکاری طی شده و تفاوت و چالشی که این اثر با آثار قبلی داشت بگویید.

بله من سال‌هاست که با آقای هاشم‌زاده همکاری می‌کنم و تقریباً می‌توانم بگویم که بازیگر ثابت کارهای ایشان هستم. البته در تجربه‌های قبلی فقط به عنوان بازیگر و طراح لباس در تیم ایشان بودم. چند سال پیش گروه تئاتر اردیبهشت شیراز را تاسیس کردم و آقای هاشم‌زاده افتخار دادند و پذیرفتند که جزو هیئت مدیره این گروه باشند. در نمایش «اسب قاتلین» سمت‌هایی که بر عهده داشتم بیشتر شدند و ایشان به من اعتماد کردند و بازیگردانی کار را نیز بر عهده من گذاشتند علاوه بر اینکه وظیفه دستیاری کارگردان هم بر عهده من بود و در بخش گریم هم باید مشاوره می‌دادم چرا که با یک طراح گریم بسیار جوان همکاری کردیم. ما با آقای هاشم‌زاده از همان ابتدا تصمیم گرفتیم که برای عوامل این نمایش به سراغ هنرمندان جوان برویم و افراد جدیدی را وارد هنر تئاتر کنیم بنابراین برای گروه فرم و عوامل پشت صحنه از هنرمندان جوان استفاده کردیم. ما در شیراز واقعاً با کمبود بازیگر مواجه هستیم. همینطور

